

и, въ края на краищата, казва: И това не е сжществено. Човѣкъ знае много работи, изучава природата, но това е преходно знание. За това знание, именно, апостолъ Павелъ е казалъ: „Отчасти знаемъ, отчасти пророкуваме.“ Това знание е толкова преходно, както сценитѣ въ театъра. Вие виждате на сцената актьори, които играятъ ролитѣ на царь, царица, сждия, учитель, но това не е нѣщо реално. Следователно, животътъ на хората представля театъръ, дето всѣки играе нѣкаква роля. Каквато да е ролята на хората, тя не е реална. Реалниятъ животъ е вжтрешенъ, а нереалниятъ — външенъ. Онзи, който представля на сцената царь, въ сжщность царь ли е? На сцената виждате царе, сждии, учители, учени, но въ сжщность такива ли сж? Щомъ слѣзатъ отъ сцената, тѣ събличатъ костюмитѣ, съ които сж били облѣчени, и вие ги виждате като обикновени хора, каквито сж въ действителния животъ. Актьорътъ играе чужда роля, каквато нѣкой авторъ е писалъ въ своята драма. Запримѣрь, нѣкой актьоръ трѣбва да изиграе ролята на виденъ ученъ-астрономъ. За да изиграе добре ролята си, той се е упражнявалъ три-четири седмици да насочва телескопа къмъ небето. Въ деня на представлението той излиза на сцената сериозенъ, съ погледъ отправенъ къмъ небето, и започва да насочва телескопа къмъ една или друга звезда. Като го гледате, представяте си, че предъ васъ стои сжщински астрономъ, но като слѣзе отъ сце-